

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten
van het pastoresteam

12^e zondag door het jaar, 20 juni 2021

Inleiding

Het is vandaag Vaderdag. Vele vaders krijgen een tekening of cadeautje van hun kind(eren) en worden zo in het zonnetje gezet. Juist op deze dag gaan we stilstaan bij ons aller Vader: God. Als een goede, liefdevolle en trouwe Vader is Hij ons nabij. Wanneer het stormt in ons leven is dat niet altijd wat we ervaren, juist dan kan de ervaring van Godverlatenheid zo groot zijn. Het is de ervaring van de leerlingen die angstig worden en in paniek raken wanneer het begint te stormen.

Evangelie: Marcus, 4, 35-41.

Op een dag tegen het vallen van de avond sprak Jezus tot zijn leerlingen: Laten we oversteken. Zij stuurden het volk weg en namen Hem mee zoals Hij daar in de boot zat; andere boten begeleidden Hem. Er stak een hevige storm op en de golven sloegen over de boot zodat hij al vol liep. Intussen lag Hij aan de achtersteven op het kussen te slapen. Ze maakten Hem wakker en zeiden Hem: Meester, raakt het U niet dat wij vergaan? Hij stond op, richtte zich met dwingend woord tot de wind en sprak tot het water: Zwijg stil! De wind ging liggen en het werd volmaakt stil. Hij sprak tot hen: Waarom zijt gij zo bang? Hoe is het mogelijk dat ge nog geen geloof bezit? Zij werden door een grote vrees bevangen en vroegen elkaar: Wie is Hij toch, dat zelfs wind en water Hem gehoorzamen?

Overweging

Het zal je maar gebeuren: je bent met je schip onderweg en dan wordt het noodweer. De angst slaat toe dat je zult vergaan, je raakt in paniek. En dan ligt daar iemand heel rustig te slapen alsof er niets aan de hand is. Onbegrijpelijk. Dat komt ook in de vraag van de leerlingen naar voren: ‘Raakt het u niet dat wij vergaan?’ Alsof je Hem ter verantwoording roept.

In dit verhaal kunnen wij onszelf herkennen want het kan ook behoorlijk stormen in ons eigen leven. Ook wij kunnen de wind flink tegen hebben en de angst daaraan ten onder te gaan.

Ook wij kunnen het geloof en vertrouwen in een goede afloop kwijt zijn zoals de leerlingen. Dat zij dat vertrouwen ook niet hadden blijkt uit het feit dat ze bang zijn en uit de vraag van Jezus: ‘Heb je nog geen geloof?’

De omgang met Jezus heeft bij de leerlingen nog niet geleid tot een vaster en dieper geloof. Er moesten kennelijk nog meer wonderen gebeuren en verhalen verteld worden door Jezus. Daar was nog meer tijd voor nodig. Het was ook niet niks wat ze hebben meegemaakt: ze hebben zich laten roepen om op weg te gaan met die man uit Nazaret. De man van wie zij zich steeds meer gaan afvragen wie die man eigenlijk is. Ze krijgen langzamerhand wel door dat er met Hem iets nieuws begint. Maar om alle zekerheden van hun oude bestaan los te laten valt niet mee. Ze worden nog bestormd door vragen en twijfels. Het vertrouwen moet nog groeien. En de één heeft meer tijd nodig dan de ander om een vast vertrouwen te krijgen.

En zolang we dat vertrouwen nog niet hebben blijven wij ons afvragen waar God is in situaties die ons over het hoofd groeien, waarin we het gevoel hebben ten onder te gaan.

We maken allemaal ingrijpende dingen mee in het leven: iemand die je dierbaar is of die belangrijk voor je is overlijdt, je baan of bedrijf ben je kwijtgeraakt, je hebt misschien financiële tegenslagen, je hebt te maken met ziekte of andere tegenslag. Wanneer veel van deze zaken kort na elkaar gebeuren of in dezelfde periode, dan roept dat vaak vragen op als: Waarom overkomt mij dit? Waar heb ik dat aan verdiend? Waar is God nu ik Hem nodig heb? Ziet God mijn ellende wel, of heeft Hij mij verlaten? Juist wanneer we Hem hard nodig hebben, wekt Hij dan de indruk te slapen

op de achtersteven van ons leven. Met de leerlingen roepen we dan: ‘Raakt het u niet dat wij vergaan?’

Het is soms moeilijk om je geloof en vertrouwen te behouden wanneer er tegenslag is. Er op te vertrouwen dat God toch met je is ondanks je ellende. Nee, het is beter te zeggen dat juist in jou ellende Hij mét jou is. In vele verhalen in de bijbel komt het beeld naar voren dat God een zwak heeft voor armen, zieken en mensen die problemen hebben, Hij is met hen begaan. Dat blijkt ook uit Gods naam ‘Ik-zal-er-zijn’ of anders gezegd ‘Die-met-u-is’ of ‘Hij-die-er-is-voor-ons’.

Maar dit geloof kunnen we even kwijt zijn wanneer we het moeilijk hebben. Jaloers kunnen we dan zijn op mensen die in de storm op God blijven vertrouwen, die hun vertrouwen in Hem niet opzeggen wanneer het slecht gaat.

Gelukkig ontmoeten we soms mensen die Gods naam eer aan doen. Mensen die je laten voelen: ik-zal-er-zijn-voor-jou, voor jullie. Mensen die niet met een boog om je heen lopen omdat jij het moeilijk hebt en daardoor misschien niet meer de vrolijkste bent. Mensen die je weer op weg helpen waardoor je weer toekomst ziet. Waardoor je weer weet welke weg je gaan moet zodat de storm gaat liggen en er weer rust in je leven komt.

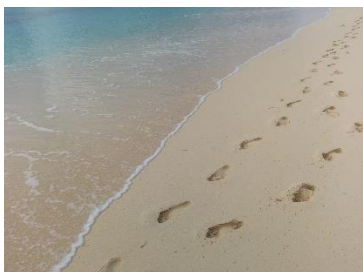
En is het niet God die je tegemoetkomt door andere mensen? Mensen die jou de reddende hand toesteken waardoor je weer vertrouwen krijgt in jezelf, in God.

Dat wil het verhaal van het bedaren van de storm ons duidelijk maken: dat we ondanks stormen in ons leven mogen weten en erop mogen vertrouwen dat God met ons is. Dat zie je aan Jezus die niet in paniek raakt. Hij heeft een groot vertrouwen in de goede afloop. Hij weet God in het leven nabij, in goede en slechte tijden. Want ook Jezus kent Zijn naam: Ik-zal-er-zijn.

Ondanks alle stormachtigheid in je leven, in je gezin, op je werk, is er ook de rustige zekerheid: God is in de buurt, Hij vaart met ons mee op ons levensschip.

Kort samengevat komt dit ook naar voren in onderstaand gedicht/lied: Voetstappen in het zand.

Ik droomde eens en zie
ik liep aan 't strand bij lage tij.
Ik was daar niet alleen,
want ook de Heer liep aan mijn zij.
We liepen saam het leven door
en lieten in het zand,
een spoor van stappen, twee aan twee,
de Heer liep aan mijn hand.

Ik stopte en keek achter mij
en zag mijn levensloop,
in tijden van geluk en vreugd;
van diepe smart en hoop.
Maar als ik goed het spoor bekeek,
zag ik langs heel de baan,
daar waar het juist het moeilijkst was,
maar één paar stappen staan.

Ik zei toen: ‘Heer, waarom dan toch?
juist toen ‘k U nodig had,
juist toen ik zelf geen uitkomst zag
op 't zwaarste deel van 't pad’.
De Heer keek toen vol liefde’ mij aan,
antwoordde op mijn vragen:
’Mijn lieve kind, toen 't moeilijk was,
toen heb ik jou gedragen’.

Ook te beluisteren als lied:

<https://www.youtube.com/watch?v=tyHj00A10jQ>

Gebed

God van alle leven, U weet hoezeer stormen in ons tekeer kunnen gaan, hoe ons leven door angsten bedreigd kan worden.

Zie naar de nood en de hulpeloosheid van zovelen:
laat hen niet aan hun lot te gronde gaan.

Versterk in ons het bewustzijn
van onze verantwoordelijkheid voor onze medemens
zodat wij daadwerkelijk anderen bijstaan.

Dat zij in het nabij-zijn van ons en anderen uw trouw mogen herkennen. Als wij toch twifelen aan uw aanwezigheid kom dan ons ongelooft te hulp. Steek uw reddende hand uit en versterk ons geloof dat U altijd aanwezig bent en blijft.

Door Christus onze Heer, die met U en de heilige Geest, leeft in eeuwigheid. Amen.

Mededelingen

Welkom in de kerk

Sinds een paar weken mogen we met meer mensen samen vieren. Voor onze parochie betekent dat dat in Bakhuizen 75 mensen aanwezig mogen zijn, in Balk: 60, Joure: 90, Lemmer: 60, Sint Nicolaasga: 90, Sloten: 50 en in Woudsend: 50.

Dit kan veilig op 1,5 meter afstand van elkaar.

Samen zingen is helaas nog niet mogelijk, maar samen vieren wel. Wees dus welkom, er is ruimte genoeg!

Livestream

Livestream van de vieringen vanuit St. Nicolaasga: deze zijn te volgen via de link op www.dechristoffel.nl.

Alle goeds en een goed weekend gewenst.
Het pastoresteam.

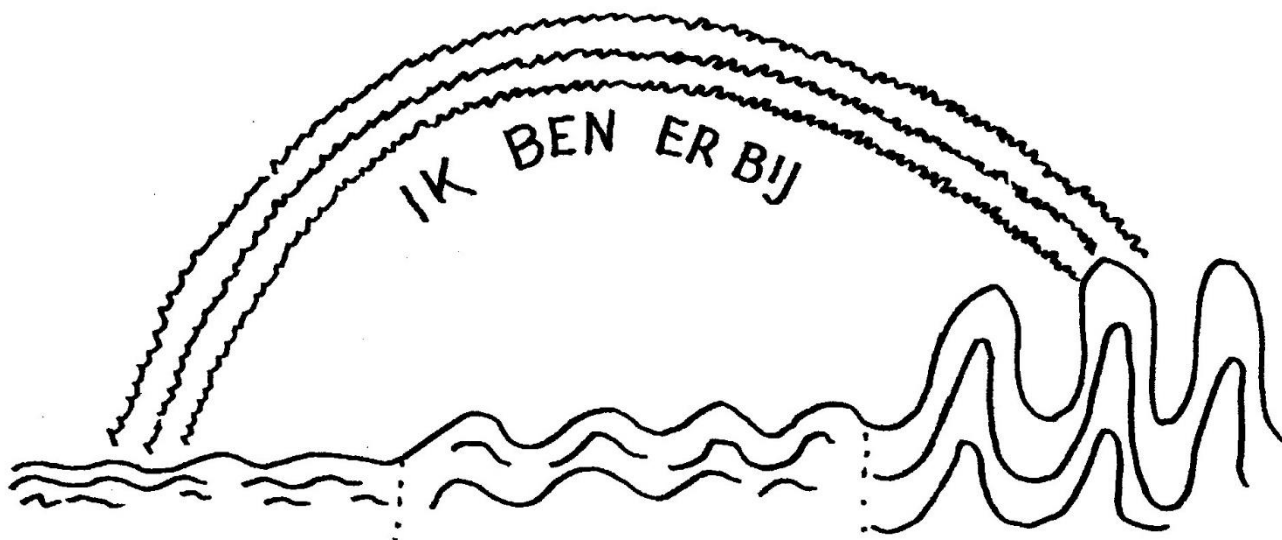
Voor de kinderen

Soms waait het heel erg hard, het stormt. De wind giert om het huis en de takken aan de bomen zwaaien wild heen en weer. Kun je je zo'n storm herinneren? Hoe vond je dat? Was je bang? Kroop je diep weg onder de dekens?

Of heb je wel eens in een boot gezeten toen het heel hard waaide? De leerlingen van Jezus wel, ze werden allemaal heel erg bang. Er is één persoon die niet bang is: Jezus, Hij ligt zelfs te slapen. Hoe komt het dat Jezus niet bang is? Omdat Hij gelooft in zijn Vader, in God en Hij heeft heel veel vertrouwen in Hem. Jezus heeft ook steeds contact met God. Door bijvoorbeeld regelmatig te bidden. Dat geeft Hem kracht en ook moed voor alles wat Hij tegenkomt en meemaakt in zijn leven.

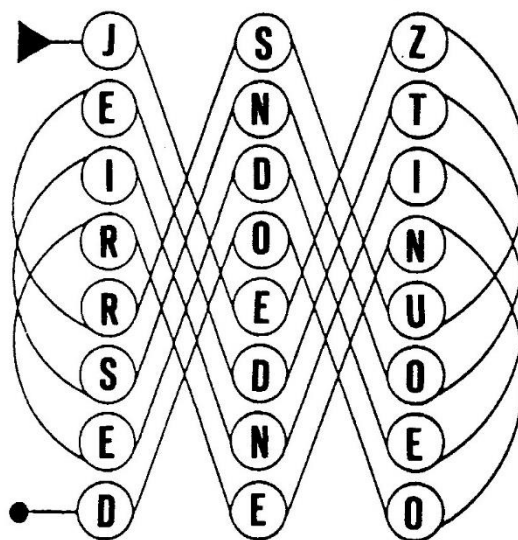
Hieronder zie je een tekening, het is een uitdrukking van onze 'levenszee'. Soms is het rustig water, vaak zijn er wel wat 'golfjes', maar er kunnen ook stormen komen en dan komen er hoge golven in ons leven. Bijvoorbeeld: ziekte, dood, gepest worden, ruzie. Misschien kun je zelf ook nog wel een voorbeeld noemen. Net als Jezus hoef je daarbij nooit alleen te voelen, want God heeft gezegd 'Ik ben er bij'. Hij laat ons nooit in de steek. Hij draagt altijd zorg voor ons. Schrijf in het water van de zee wat je wel eens hebt meegemaakt toen het rustig was, toen er golfjes waren en toen er heel hoge golven kwamen. Praat er ook over met je vader of moeder.

De regenboog kun je inkleuren. De regenboog is ook een teken dat God ons nooit in de steek laat.

GEBED

God, Vader van ons allen,
U bent niet ver weg,
maar een God dichtbij.
U laat ons nooit alleen.
Dat geloven wij,
daar hopen wij op.
Blijf met uw zorg bij ons
ook als wij U soms vergeten.
Blijf bij ons
als de storm om ons heen
steeds sterker wordt.
Blijf bij ons,
steek uw reddende hand uit
en houd ons in leven
en laat ons groeien
naar uw rijk van vrede. Amen.

Begin bij de pijl.
Welke zin vormen de letters?